

منصور ہاشمی خراسانی

درسی از آن جناب درباره‌ی اینکه زمین از مردی عالم به همه‌ی
دین که خداوند او را در آن خلیفه، امام و راهنمایی به امر خود
قرار داده باشد، خالی نمی‌ماند.

باب (۱)

آیاتی از قرآن که بر این دلالت دارند.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

آیهی ۱۱

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:

﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تُثْقِفُوا إِلَّا يُحِبُّلٍ مِنَ اللَّهِ وَحُبْلٍ مِنَ النَّاسِ﴾^۱

ترجمه:

خداوند بلندمرتبه فرموده است:

«ذَلَّتْ أَنْانَ را فرا گیرد هر جایی که یافت شوند، مگر با ریسمانی از خداوند و ریسمانی از مردم».

[ملاحظه]

أَخْبَرَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَبْدِ الْبَارِيِّ الْقَنْدَهَارِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تُثْقِفُوا إِلَّا يُحِبُّلٍ مِنَ اللَّهِ وَحُبْلٍ مِنَ النَّاسِ﴾، فَقَالَ: الْحُبْلُ مِنَ اللَّهِ كِتَابُهُ وَالْحُبْلُ مِنَ النَّاسِ خَلِيفَتُهُ، قُلْتُ: أَمَّا كِتَابُهُ فَقَدْ عَرَفْتُهُ، وَلَكِنْ مَنْ خَلِيفَتُهُ؟ قَالَ: هُوَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ يُبَيِّنُ لِلنَّاسِ كِتَابَهُ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ، أَلَمْ تَسْمَعْ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدِي، أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ: كِتَابُ اللَّهِ حَبْلٌ مَمْدُودٌ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَعِزَّتِي أَهْلُ بَيْتِي، وَإِنَّهُمَا لَنْ يَفْتَرَقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ»^۱؟ قُلْتُ: هَذَا وَاللَّهِ لَقَوْلٌ قَوِيٌّ، وَلَكِنَّ الْمُفَسِّرِينَ لَا يَقُولُونَ بِهَذَا! قَالَ: أَفَتَعْبُدُ الْمُفَسِّرِينَ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَالْيَهُمْ تُحْشَرُ فَيُعَذَّبُونَكَ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَيُغْنُونَ عَنْكَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَقُلْ بِالْحَقِّ وَدَعْ أَقْوَالَ الْمُفَسِّرِينَ!

ترجمه:

ابو بکر بن عبد الباری قندهاری ما را خبر داد، گفت: از منصور درباره‌ی سخن خداوند بلندمرتبه پرسیدم که می‌فرماید: «ذَلَّتْ أَنْانَ را فرا گیرد هر جایی که یافت شوند، مگر با ریسمانی از خداوند و ریسمانی از مردم»، پس فرمود: ریسمانی از خداوند، کتاب او و ریسمانی از مردم، خلیفه‌ی اوست. گفتم: کتابش را می‌شناسم، ولی خلیفه‌اش کیست؟ فرمود: او مردی از اهل بیت است که کتابش را برای مردم تبیین می‌کند تا آن گاه که قیامت فرارسد، آیا سخن رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم را نشنیده‌ای که فرمود: «من دو چیز گران‌مایه را در میان‌تان باقی می‌گذارم که اگر به آن دو تمسک جویند

هرگز پس از من گمراه نخواهید شد، یکی از آن دو بزرگ‌تر از دیگری است: کتاب خداوند که ریسمانی کشیده شده از آسمان به زمین است و عترتم اهل بیتم و آن دو هرگز از هم جدا نخواهند شد تا آن گاه که نزد حوض بر من وارد شوند»^۱؟! گفتم: این به خدا سوگند قوی است، ولی مفسران قائل به آن نیستند! فرمود: آیا مفسران را می‌پرستی؟ گفتم: نه، فرمود: پس به سوی آنان محشور می‌شوی و آنان عذابت می‌کنند؟ گفتم: نه، فرمود: پس چیزی از عذاب خداوند را به جای تو بر گردن می‌گیرند؟ گفتم: نه، فرمود: پس به حق قائل شو و اقوال مفسران را رها کن!

۱. حدیثی متواتر که بیش از سی صحابی آن را روایت کرده‌اند. رجوع کنید به: بازگشت به اسلام، ص ۱۲۴.